

СВЕТОСАВНИК

СЛОБОДНЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ „СВ. САВА“

230 Station St., CARLTON NORTH, VIC., 3054

МАНАСТИР СТУДЕНИЦА - СЛИКАН ИЗ АВИОНА

СЛОБОДНА СРПСКА ПРАВОСЛАВНА
ЦРКВЕНОШКОЛСКА ОПШТИНА
„СВ. САВА“ МЕЛБУРН

212 Diamond Creek Road, GREENSBOROUGH

САБОР СРПСКОГ ФОЛКЛОРА
У СУБОТУ ВЕЧЕ
21. СЕПТЕМБРА 1991.
МАЛА ГОСПОЈИНА

НАСТУПАЈУ :

АВАЛА ----- GREENSBOROUGH (CARLTON)
ШУМАДИЈА ----- KEYSBOROUGH (SPRINGVALE)
ОБИЛИТ ----- FRANKSTON
КАРАБОРЂЕ ----- ROCKBANK
РАВНА ГОРА ----- BONNYRIGG (SYDNEY)
ГАВРИЛО ПРИНЦИП - CANLEY VALE (SYDNEY)
СИНЂЕЛИТ ----- MELBOURNE
ШУМАДИЈА ----- GEELONG

ОЧЕКУЈЕ СЕ ОДГОВОР :

МОРАВА ----- ST:ALBANS
СРБАДИЈА ----- CANBERRA

СУТРИ ДАН - У НЕДЕЉУ
22. СЕПТЕМБРА 1991.
ПИКНИК
И ИСПРАЋАЈ ГОСТИЈУ

А з б у к а

малих и великих штампаних слова

а б в г д ђ е ж з и

ј к л љ м н њ о п р

с т ћ у ф х ц ч џ ш

А Б В Г Д Ђ Е Ж З И

Ј К Л Љ М Н Њ О П Р

С Т Ћ У Ф Х Ц Ч Џ Ш

Азбука

малых и великих писаних слова

а б в г д е ж з и
 ј к л љ м н њ о п р
 с тѹ ф х ц ч у ш

А Б В Г Д Е Ж З И

Ј К Л Љ М Н Њ О П Р

С Тѹ Ф Х Ц Ч У Ш

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА И СЛАВА

СЕПТЕМБАР

21. субота - Рођење пресвете Богородице
Мала Госпојина ----- Служба у 10.
27. Петак - Воздвижење Часног Крста
КРСТОВДАН (ПОСТ) --- Служба у 10.

ОКТОБАР

5. субота - Михољске задушнице. Служба у 10.
часова, а затим општи парастос.
27. Недеља - Преподобна мати Параскева -
СВЕТА ПЕТКА - Нема службе, слави
Коло српских сестара у Јалорну
31. четвртак - Св. Апостол и јеванђелист Лука
Служба у 10. сати и резање колача.

НОВЕМБАР

8. петак - Св. Великомученик Димитрије -
МИТРОВДАН - Служба у 10 часова
21. четвртак - Св. Архангел Михаило - АРАНЂЕЛОВДАН
Служба у 9. сати и резање колача
27. среда - Божићне покладе

ТОКОМ ДЕЦЕМБРА МЕСЕЦА СВАКЕ НЕДЕЉЕ
БИЋЕ ИСПОВЕСТ И ПРИЧЕШЋЕ У НАШЕМ
СВЕТОМ ХРАМУ У КАЛТОНУ:

ЗА СВЕ ВАШЕ ВЕРСКЕ ПОТРЕБЕ ОБРАТИТЕ СЕ СВОМЕ
СВЕШТЕНИКУ О. ДРАГОМИРУ НА ТЕЛЕФОН: 366 8390

Телефон Светосавског дома је: 434 2442

МОЈЕ ВИЂЕЊЕ НОВЕ ЛАЗАРИЦЕ

Још пре десетак година кад је купљено имање било је предвиђено да се на њему гради црква. На истом је побијен крст, што означава место будућег храма. Међутим, због заузетости око градње Светосавског дома, није се та идеја могла остварити.

Прошле године је тек дато архитекти да прави за цркву план, која би била по узору на Лазарицу, коју је пре више од 600 година подигао цар Лазар. И тако тек 3. септембра 1991. планови су предати на одобрење у општину. Надамо се да ће за два месеца бити у потпуности одобрени, што значи крајем октобра.

Питање је кад и како почети. У црквеној благајни што има новца потрошиће се за нову кухињу и клозете, а треба нам и ограда око имања да се заштити и обезбеди од непожељних гости.

Мој би био следећи предлог. Сазвати Ванредну скупштину и с њеним одобрењем почети радове. Од људи што буду на Скупштини молити да свака дадне или да обећа дати до Видова дана по 1000 долара или колико може, више или мање и са тим излити темеље нове цркве. То би могли урадити почетком децембра. Током Божићних празника и Нове године народу обзнањивати о намерама градње Лазарице и онда о Савину дану да се закаже освећење камена темељца. За ову свечаност позвати епископа Василија, а уколико дође пре тога до заједничког служења, позвати и епископа Лонгина и све свештенство Викторије и Аустралије. Истог би дана требало апеловати на српски народ да дарују и ја сам сигуран да би Срби давали као и увек што дају за Богу угодно дело.

Најважније би нам било скупити за набавку цигле и железну конструкцију. Циглу морамо одма сву купити, да не би било шаренило без потребе. Рачунамо да нам треба 130-150 000 цигле, што износи да се узима исто толико хиљада долара. Ја рачунам да би са \$ 200 000 могли комотно почети са радовима и до Видова дана имали озидану цркву.

Рећи ћете да је то велики новац. Јесте за неколико особа, али за неколике стотине фамилија то је ништа. Сваки домаћин може комотно, да не осети, поклонити \$1000, а многи и више, јер смо ми сви овде од 20 - 40 година. Сви смо се скућили, исплатили дугове и имамо нешто на банци. Зато сам сигуран да можемо, само ако имамо љубав и понос.

Ја сам гледао многе цркве у Аустралији и ниједна неће бити као наша по лепоти и положају. Сви знате положај, онај брежуљак, а модел цркве најбоље говори о њеном изгледу.

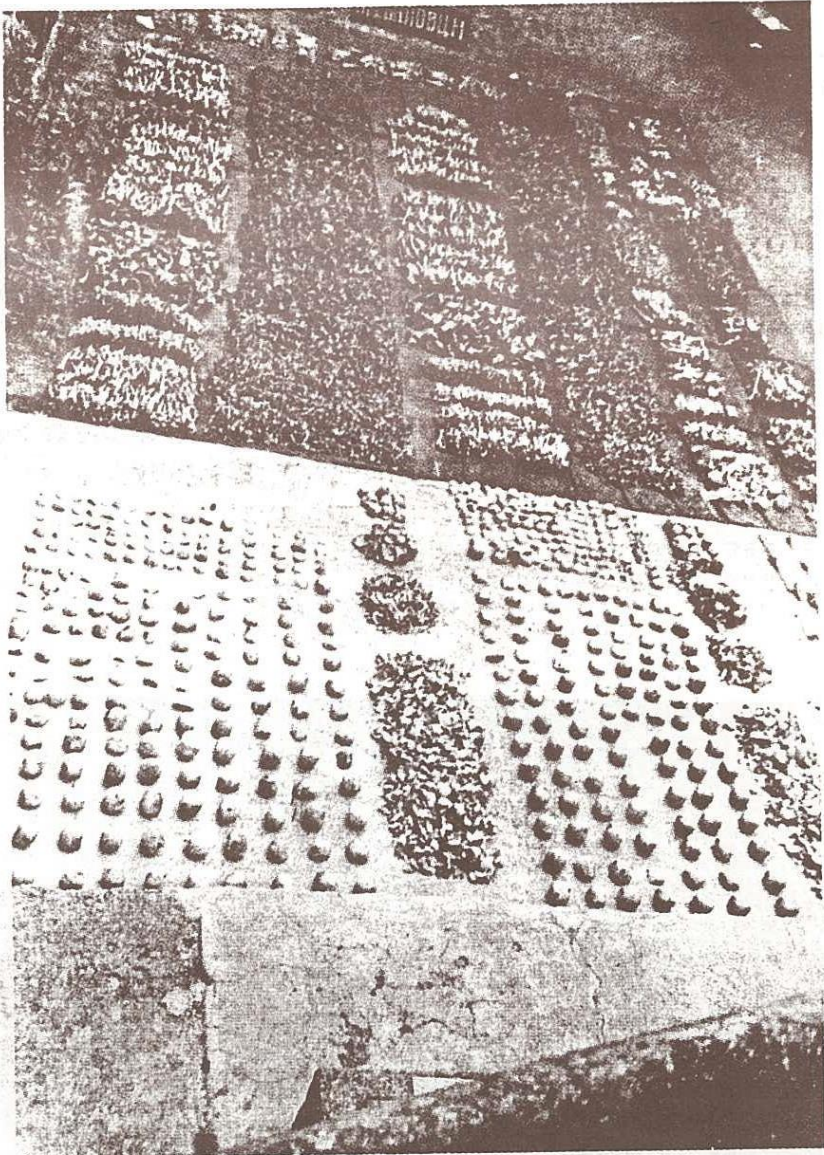
То би било моје виђење како се брзо може црква у Гринзбари подићи, на коју би били поносни прво код себе и за себе, а онда пред децом, унуцима и свим осталим народима у Мелбурну.

И ја вас молим да размишљате о овој идеји па кад дође време да се скупља новац, будите спремни.

о. Драгомир

МОДЕЛ НАШЕ БУДУЋЕ ЛАЗАРИЦЕ

Посмртни остаци жртава из Пребиловаца, Клепаца, Лознице, Тасовчића, Речица, Локава, Опличића, Козица, Гагрица, Дабрице, Прења, Тријебња, Габеле, Почитеља, Грабовине... из градова Чапљине, Мостара, Требиња, Љубиња, Пала, Сарајева... У школском дворишту у Пребиловцима приликом судско-медицинске експертизе јуна, 1991. г.

ПРЕБИЛОВЦИ – НОВО СРПСКО СВЕТИЛИШТЕ СЕЛО НАЦИОНАЛНОГ ПАМЋЕЊА И ДУГА

САБОР СРПСКИХ СВЕТИТЕЉА
И
ПРЕБИЛОВАЧКИХ МУЧЕНИКА

50 ГОДИНА
ЗЛОЧИНА ГЕНОЦИДА

Дјевојке из Пребиловаца са дипломама домаћичког течаја 1939. г. Двије године касније, 6. августа 1941, сем три са фотографије, све су заједно са 300 дјеце и још 200 дјевојака и жена из села бачене у јаму Голубинку код Међугорја. Тај дан имале су од 11 до 27 година.

СЛИКЕ СА ОСВЕЋЕЊА ДОМА

СВЕШТЕНСТВО СА КУМОМ И ПРЕДСЕДНИКОМ

О. ДРАГОМИР ПРЕДАЈЕ ГРАМАТУ КУМУ ДАНКУ ЋОСИЋУ

СА ЦРКВЕНЕ СЛАВЕ У ЈАЛОРНУ

Црквена општина "Света Тројица" у Јалорну је сада најмања у Викторији, а по храму је најстарија. Основали су је први емигранти педесетих година, када су били у жеку радови на централама у Гипсланду. Ту је најпре служио покојни прота Тодор Дамјањук. Међутим, временом су људи бежали у град, а остала је мала колонија у Гипсланду. Службе се одржавају неколика пута годишње, а њихов дочек је за сваку похвалу. Задњих десетак година наш свештеник опслужује ову цркву.

Приложена слика је са славе о Светој Тројици ове године.

ЛИК БРАЋА ГЛОГОВЦИ ПРОСЛАВЉАЈУ

НИКОЛА СА ДИЈАНОМ И РАДЕ СА МИЛОМ

Глоговци - четири брата као четири сокола. Пазе се и слажу како браћи доликује, што се дало видети на прослави 25.годишњице два брата: Николе и Дијане; и Рада и Миле. Иначе, Раде је члан наше црквено-школске општине, утемељач Дома и велики радник, а остали долазе на забаве, а понекад и у цркву. У Аустралију је најпре дошао Никола, а онда остали по реду и сви су се хвала Богу добро снашли и окућили. Нек их Бог благослови још једним јубилејом, да прославе 50 година - опет заједно.

СКУПШТИНА О МАЛОМЕ ГОСПОБИНУ ДНЕ НА ЦЕТИЊУ, ПОД ВИДОМ ДА МИРЕ НЕКЕ ГЛАВЕ

Главари су се макли на страну, а народ коло води.

КОЛО

Бог се драги на Србе разљути
 за њихова смртна сагрешења.
 Наши цари закон погазише,
 почеше се крвнички гонити,
 један другом вадит очи живе;
 забацише владу и државу,
 за правило лудост изабраше.
 Невјерне им слуге постадоше
 и царском се крвљу окупаше.
 Великаши, проклете им душе,
 на комате раздробили царство,
 српске силе гдно сатријеше;
 великаши, траг им се утро,
 распре сјеме посијаше грко,
 те с њим племе српско отроваше;
 великаши, гране кукавице,
 постадоше рода издајице.
 О проклета косовска вечеро,
 куда та срећа да гдне главаре
 све потрова и траг им утрије,
 сâм да Милош оста на сриједи
 са његова оба побратима,
 те би Србин данас Србом био!
 Бранковићу, погано кољено,
 тако ли се служи отачаству,
 тако ли се цијени поштење? —
 О Милоше, ко ти не завиди?
 Ти си жртва благородног чувства,
 воинствени гениј свемогући,
 гром стравични те круне раздраба!
 Величаство витешке ти душе
 надмашује бесмртне подвиге
 дивне Спарте и великог Рима;
 сва витештва њина блистателна

твоја горда мишца помрачује.
 Шта Леонид оће и Сцевола
 кад Обилић стане на поприште?
 Ова мишца једнијем ударом
 престол сруши а тартар уздрма.
 Паде Милош, чудо витезовах,
 жртвом на трон бича свијетскога.
 Гордо лежи велики војвода
 под кључевма крви благородне,
 кâ малопред што гордо иђаше,
 страшном мишљу прсих надутијех,
 кроз дивјачне тмуше азијатске,
 гутајућ их ватреним очима;
 кâ малопред што гордо иђаше
 к светом гробу бесмртног живота,
 презирући људско ништавило
 и плетење безумне скупштине. —
 Бог се драги на Србе разљути:
 седмоглава изиде аждаја
 и сатрије Српство свеколико,
 клеветнике грдне и клевету.
 На развале царства јуначкога
 засја света Милошева правда,
 окруни се слава вјековјечно
 Милошева оба побратима
 и лијепе ките Југовићах.
 Српској капи свуд име погибе;
 постадоше лафи ратарима,
 истурчи се плахи и лакоми —
 млијeko их српско разгубало!
 Што утече испод сабље турске,
 што на вјеру праву не похули,
 што се не хће у ланце везати,
 то се збјежа у ове планине
 да гинемо и крв проливамо,
 да јуначки аманет чувамо,
 дивно име и свету свободу.
 Све су наше главе изабране,
 момци дивни исто кâ звијезде,
 што су досад ове горе дале —
 сви падали у кржаве борбе,
 пали за чест, име и свободу;

и наше су утирали сузе
 вјешти звүци дивнијех гусалах.
 Просте наше жртве свеколике
 кад је наша тврда постојбина
 силе турске несита гробница. —
 Што је ово ево неко доба
 те су наше горе умучале,
 не разлежу ратнијем клицима?
 Почину ни рђа на оружје,
 остаде ни земља без главарах;
 некршћу се горе усмрђеше,
 уједно су овце и курјаци,
 здружио се Турчин с Црногорцем,
 оца риче на равном Цетињу;
 смрад ухвати лафа у кљусама,
 затрије се име црногорско,
 не остаде крста од три прста!

ВОЈВОДА МИЛИЈА

Чујете ли коло како пјева,
 ка је она пјесна изведена?
 Из главе је цијела народа.
 И имају разлог Црногорци
 на нас дићи проклету гомилу.
 Не смијемо ништа започети
 што би народ к витештву зажегло,
 што би свете кости праћедовске
 огрануло, да у гроб играју;
 а ка гуске све нешто ћукамо.
 Удри врага, не остав му трага,
 али губи обадва свијета!

ВОЈВОДА СТАНКО (Љуботињанин)

Имаш разлог, војвода Милија!
 И дабогда траг нам се затро
 кад под овом живјели марамом!
 Што ће баво у кршћену земљу?
 Што гојимо змију у њедрима?
 Каква браћа, ако Бога знате,
 када газе образ црногорски,
 када јавно на крст часни пљују!

СЕРДАР ИВАН

Што би ово те јошт не дошоше
 Озринићи, наши крајичници?
 А без њих се пословат не може,
 наједно се боље разбирамо.

ВОЈВОДА МИЛИЈА

Отишли су на станак Турцима
 да некакво робље мијењају;
 ема сам им послâ поклисара:
 тек се врате да овамо иду,
 да хитају да не дангубимо,
 е овоме већ трајања није.

Дошоше и Озринићи.

ВУК ТОМАНОВИЋ

Које јаде дангубите, људи?
 Погибосмо овђе чекајући,
 нестаде ни арча у торбице,
 а духана неста у тобоце;
 врат искривих уз поље гледећи
 да ако се низ њег' помолите.

СЕРДАР ВУКОТА

Хитали смо да пријед дођемо,
 ма никако не мџгасмо брже;
 но Пециреп и стари Балета
 сакупили двадест тридест другак,
 па у Дугу с четом западнули,
 дочекали карван од Никшићах,
 покољи се на друм са Турцима,
 четрнаест посјечи Тураках
 и узми им седамдесет коњах
 и двије три ухвати робиње.
 Па ни дође књига од Никшићах
 и у књизи десет побратимствах
 на Пољане да се састанемо,
 да им дамо робје на откупе;
 па смо били на станак Турцима,
 стога смо се мало задоцнили.

КНЕЗ БАЈКО

Што збораше Хамза и Никшићи?
 Шћаше ли им мила вјера бити
 да издижу мирно у Рудине?

СЕРДАР ВУКОТА

То знаш, Бајко, би им мила била,
 од добра се јошт бјежало није;
 кâ не желе Турци добровање,
 да у миру раширују овце?

КНЕЗ РОГАН

Ријечања би ли међу вама
 око робља ал' око другога?

КНЕЗ ЈАНКО

Би, Рогане, грдна разговора!
 Да ли не знаш Турке од Никшићах?
 У малу се длаку не искласмо,
 да пâс пасу довијек кажује
 за криво наше саставање.

ВУК МАРКОВИЋ

А с чега се то мало свадисте?
 Ко најпрви смути на састанку?

КНЕЗ ЈАНКО

Кâ из руге то би у почетку:
 Вук Мандушић и Вук Мићуновић
 започеше с Хамзом капетаном
 око вјере нешто поповати.
 Док одједном они загустише,
 уљегоше у крупне ријечи;
 рече Хамза Мићуновић-Вуку:
 »Ја сам бољи, чуј, влаше, од тебе,
 боља ми је вјера него твоја;
 хата јашем, бритку сабљу пашем,
 капетан сам од царева града,
 у њем владам од триста годинах,
 бед ми га је на сабљу добио
 бе су царство сабље дијелиле,

те му трагу оста за господство».
 Распали се Мићуновић Вуче,
 па се Хамзи попримаче близу:
 »Какво влаше, крмска потурице!
 Бе издајник бољи од витеза?
 Какву сабљу кажеш и Косово?
 Да л' на њему заједно не бјесмо,
 па ја рвâ и тада и сада,
 ти издао пријед и послијед,
 обрљао образ пред свијетом,
 похулио вјеру праћедовску,
 заробио себе у туђина?
 Што се хвалиш градом и господством
 сви градови што су до нас турски,
 јесам ли их опсуо мраморјем,
 те нијесу за људе градови,
 но тавнице за невољне сужње?
 Бич сам божји ја сплетен за тебе,
 да се стављаш што си урадио!»

МНОЗИНА

Мићуновић и збори и твори!
 Српкиња га јошт рађала није
 од Косова, а ни пријед њега!

КНЕЗ ЈАНКО

Јошт нијесам лијепо казао
 око шта се на станак покласмо.
 Утркмисмо Вука с капетаном. —
 Знате нашу момчад озрнинићку:
 Бе год дођу, свуда замећу шалу.
 Враг донио на састанак бјеше
 и старога оцу Брунчевића,
 и у њега некаква шишана,
 лакат у њој бјеше ал' не бјеше;
 објесио пушку о рамену,
 па чепука тамо и овамо
 по пољани као сви остали;
 а одовд неки од нашијех
 умимогред покрај оце мини
 и тисни му од лакта рожину

његовојзи у грлић шишани.
 Боже један! три стотине другах,
 све попада мртво од смијеха,
 а оца се чуди шетајући
 што се ради од толико људих;
 докле виће у пушку рожину.
 Ту се одмах помутисмо грдно,
 побисмо се огњем из пушаках;
 направисмо петнаест носилах,
 шест нашијех, девет њиховијех.

БОГДАН БУРАШКОВИЋ

Вријеме је да се окупимо,
 вријеме је да што углавимо!
 Наш се поса свуда проћукао;
 кад опазе браћа некршћена,
 неће они ка ми растезати.

СЕРДАР РАДОЊА

Свак је доша ко је од потребе,
 ал' нијесу пет Мартиновићах,
 и није им без неке невоље,
 а без њих се никако не може.

КНЕЗ БАЈКО

Хајте, људи, да што послујемо
 али дома хајте да идемо,
 да се с нама беца не ругају;
 па с Турцима како који може,
 а ја знадем, ће ми шаке падне.
 А ево смо као они миши
 те за мачку звоно приправљаху.

Дођоше Мартиновићи.

ВУК МИЋУНОВИЋ

Ево и ви! Већ се начекасмо!
 А ево се, људи, окупљамо
 ка сватови пјани што се прича.
 То је вама доиста срамота,
 јер је вама онајближе доћи!

ТОМАШ МАРТИНОВИЋ

Немој, Вуче и остала браћо!
давно бисмо на састанак дошли,
но се нешто ружно догодило,
те смо ви се мало одоцнили.

КНЕЗ РОГАН

Је ли вино госте посвадило,
ка̂ је вама ово крсно име?

ТОМАШ МАРТИНОВИЋ

Није свађе међу госте било,
но ни Турци жену уграбише.

ВУК МИЋУНОВИЋ

Какву жену, ругаш ли се збиља?
Дану причај што се догодило;
а не бој се, свако ће те слушати,
такве после свако радо слуша.

ТОМАШ МАРТИНОВИЋ

Причаћу ви за тога Ђавола.
Ми играсмо у колу с гостима,
реџасмо се наоколо вином,
докле пушка извише Пиштета
пуче једна и човјек покличе:
»Ко је витез, ко је добри јунак!
поведе се робље црногорско!«
Покличи се оној наругасмо:
какво робље сасред Горе Црне?
Пјан, рекосмо, па мисли да поје.
Докле двије једна иза друге:
цик! циц! опет, издушит не даше;
и кликује човјек као пријед.
Оно није без некакве муке!
Уграбисмо пушке, потрчасмо.
Кад онамо, имаш што виђети:
Мујо Алић, турски кавазбаша,
одвео нам Ружу Касанову
и утека̂ с братом најмлађијем.
Ево има више но година
отка̂ нешто међу собом главе;
али ко би могâ помислити
да ће узет Српкиња Турчина?

КНЕЗ РОГАН

Буд је женска смијешна работа!
 Не зна жена ко је какве вјере;
 стотину ће промијенит вјерах
 да учини што јој срце жуди.

ТОМАШ МАРТИНОВИЋ

Нијесам ви све јошт исказао.
 Куку оној души задовијек
 те је Ружи нарок изгубила,
 те је дала Ружу за Касана,
 затворила вилу у тавницу,
 јер је Касан брука неваљала.
 И чујте ме добро, Црногорци:
 траг по трагу мени погинуо,
 да је бјеше Србин уграбио,
 ако хоћах главе обратити,
 та невоља како ме бољела!
 Ема кад чух е оде у Турке,
 већ куда камо не би размицања,
 но за њима у поточ побосмо.
 На Симуњи¹ стигосмо сватове,
 те убисмо обадва Алића,
 а кроз Турке несрећну невјесту.
 Ту смо гдно образ оцрнили
 и од Бога дио изгубили.

КНЕЗ ЈАНКО

Боже драги, чудна договора!
 Би ли ово Ђеца пословала?
 Не смијемо чинит што чинимо,
 не смијемо јавит што је јавно;
 неке мисли на врат товаримо
 кâ да посла до мислит немамо,
 кâ да чинит што треба не знамо.
 Кад сам годе много размишљавâ,
 вазда ми се посâ повуковâ:
 ко разгађа, у нас, не погађа.

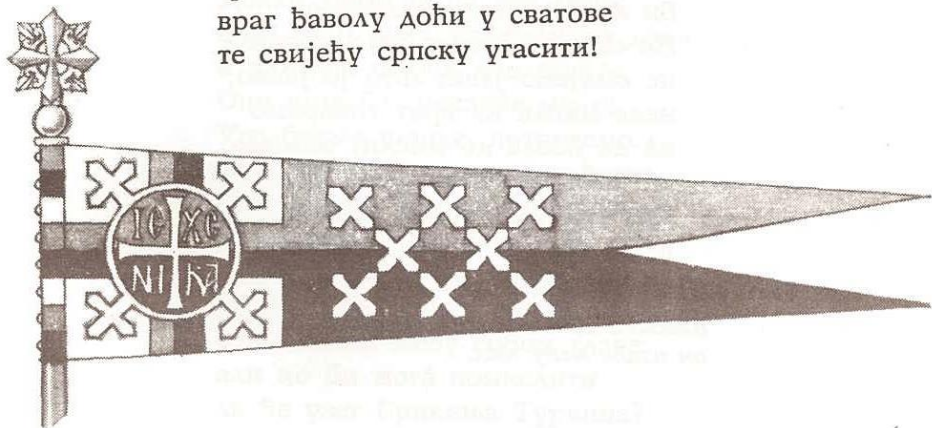
Владика Данило виђе да су се окупили сви, па и он изиђе међу њих.

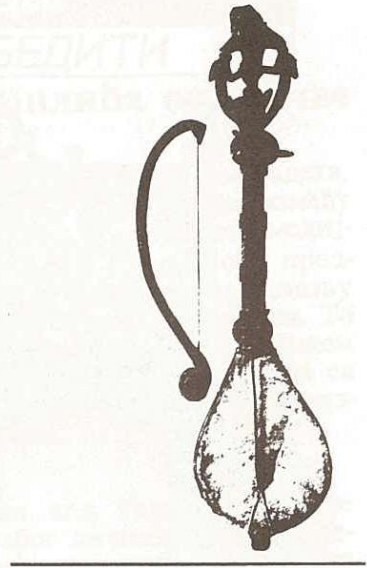
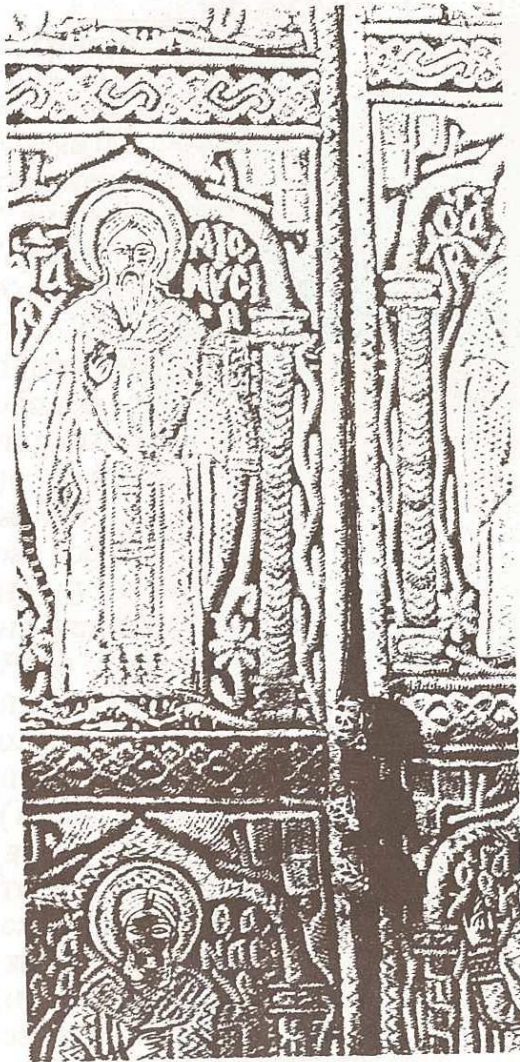
ВУК МИЋУНОВИЋ

Не држи нас овако, владико,
 но отршај оволико људства!
 Свако гледа што ће чут од тебе,
 а ти си се нешто замрсио:
 нит' што збориш нити нас отршаш,
 у образ си као земља дошâ,
 сам се шеташ пољем без никога,
 нит' што једеш нити заспат можеш;
 крупно нешто учиш у памети,
 — збили ти се снови на Турчина! —
 а ја зебем од много мишљења.

ВЛАДИКА ДАНИЛО

Слушај, Вуче и остала браћо!
 ништа ми се немојте чудити
 што ме црне растезају мисли,
 што ми прса кипе са ужасом.
 Ко на брдо, ак' и мâlо, стоји
 више види но онај под брдом —
 ја повише нешто од вас видим,
 то је срећа дала ал' несрећа!
 Не бојим се од вражјега кота,
 нека га је кâ на гори листа,
 но се бојим од зла домаћега.
 Бијесна се братства истурчила;
 тек домаће нападнемо Турке,
 свој својега никад пұштат неће,
 разлучи се земља на племена,
 крвава се исклати племена,
 враг ђаволу доћи у сватове
 те свијећу српску угасити!

ЦЕТИЊСКИ МУЗЕЈ:

Епитрахилъ Св.Саве (деталъ)-лево;

Гусле на које је Његош гуслао;

Дивит (писаљка) с којом је
Његош писао Горски вијенац.

ЦЕТИЊСКИ МУЗЕЈ:

Његошева радна столица

СПЕЦИЈАЛНО ХВАЛА И ИЗВИЊЕЊЕ:

За освећење Светосавског дома заборавили смо да се захвалимо следећим госпођама које су сашиле тробојке што опасују салу изнутра. То су: Софија Драгићевић, Мица Стаменковић и Стефанија Гвозденовић. Управа им се захваљује и извињава.

ВИДОВЊАЦИ СРБИЈА ЋЕ ПОБЕДИТИ

Према казивању сликара Милића од Мачве

У Селу Рогачи, подно
Космаја, родном месту
књижевника Милована
Глишића, живи Раде,
"српска Веда са
Космаја". Младићу је
тек 23 година, али је
одмах по рођењу
оболео од дечје
парализе. Непокретност
је утицала на његов
живот који је везан
за собу у којој
најдуже борави и где
најуспешније прориче.
Раде тврди да се та
просторија налази у
олтару старе српске
цркве из 5. века
(мада историја наводи
да су Словени дошли
тек у 7. веку). Око
садашње куће, у којој
живи са оцем, мајком
и сестрицом постоје
заиста темељи неке
давнашње грађевине.

"Знао сам поодавно да испод
Космаја постоје видовњаци, каже
Милић од Мачве. На њих ме је
упутио један необичан човек, мој
пријатељ Жарко Урошевић, елек-
троинжењер из Младеновца. Као
радозналац испитује видов-
њаштво, сабира њихова искуства
и познаје многе који поседују
неку моћ.

Од свих, одабрао сам Радета,
јер ми се учинило да између
њега и мене постоји нека медиј-
ска сродност. Нарочито у пред-
виђању и дограђивању
одређених слика будућности. То
се нарочито потврдило приликом
одређивања будућних граница са
Хрватском, након тзв. раз-
друживања.

Људи код Радета најчешће
долазе због личних судбина. Ме-
не је, међутим, интересовало шта
ће бити са Србијом, поставља
Милић од Мачве. Так сам се на
последњем сусрету појавио са ре-
љефном географском картом
Србије, на којој сам уцртао гра-
нице према сопственом пред-
виђању. Раде је све то разгледао
са интересовањем и пажњом, ре-
кавши да се до сада овом врстом
прорицања није бавио, али се
убрзо заинтересовао и износио
своја виђења. Најпре је рекао да
су моје границе предвиђена на
основу мирног споразумевања и
договора. Међутим, таквог дого-
вора нема. Наиме, разговори ће
почети мирно али ће пропасти,
јер ће Хрвати тражити макси-
малне уступке. Чак ће и поједи-
начне, усамљене општине у
Босни и Херцеговини тражити
као своје. Хрвати рачунају на
тзв. "историјско право", које у
ствари не постоји, јер су до да-
нас имали само усташку државу,
остварену уз помоћ фашизма, ко-
ју међународно право не призна-
је.

— КРАТАК, СУРОВ РАТ —

Зато је рат неизбежан. Трајаће месец-два. Врхунац достиже 26. августа, прориче Раде. Од тог датума настаје смиривање и Срби ће диктирати границе. Сукоб почиње као инцидент, на који ће војска реаговати како то сада чини између двеју зараћених група. Након тога следи шира ескалација. Први напад види на Книн, односно у Крајини. У овом окршају хрватске јединице доживљавају пораз, а Срби диктирају границе. Велика битка водиће се у Вировитици. "Војни људи или чете, не знам на кога је тачно мислио, ограђује се Милић од Мачве", јеришаће на град, али неће успети да га заузму. То је истовремено опомена да се избегне сукоб и спрече непотребне жртве.

У окршају страда око 40.000 Срба, али, не у биткама, већ од хрватског геноцидног поступка. На непријатељској страни види око милион жртава. Но, то се не односи само на Хрвате. Шиптари се ускоро дижу на устанак и то ће бити њихова страховита погибија. Гине око 500.000 људи, 200.000 бежи на запад, а око 100.000 враћа се у Албанију.

Мађарска се ангажује у рату! Интервенција ће бити брзо сузбијена, а српска војска ући ће на њену територију. Потом настају натезања око границе.

Стање на источним границама остаје непромењено. Мирно је према Бугарској и Румунији.

Завршетак свих војних операција очекује се тек у мају 1992. године.

СУДБИНА ФРАЊЕ ТУЂМАНА

Раде много боље "види" догађаје када се приближе на месец-два. за шефа хрватске државе каже да ће доживети трагичан крај. Од своје или туђе руке, не зна тачно. Али никако од српске, већ хрватске. Јер, генералу који започне рат и изгуби га - тешко се прашта. Велика Хрватска неће бити остварена и то ће представљати суноврат милитантног хрватског руководства.

МОЖЕ ЛИ СЕ ИЗБЕЋИ РАТ И ЖРТВЕ И БУ- ДУЋНОСТ СРБИЈЕ

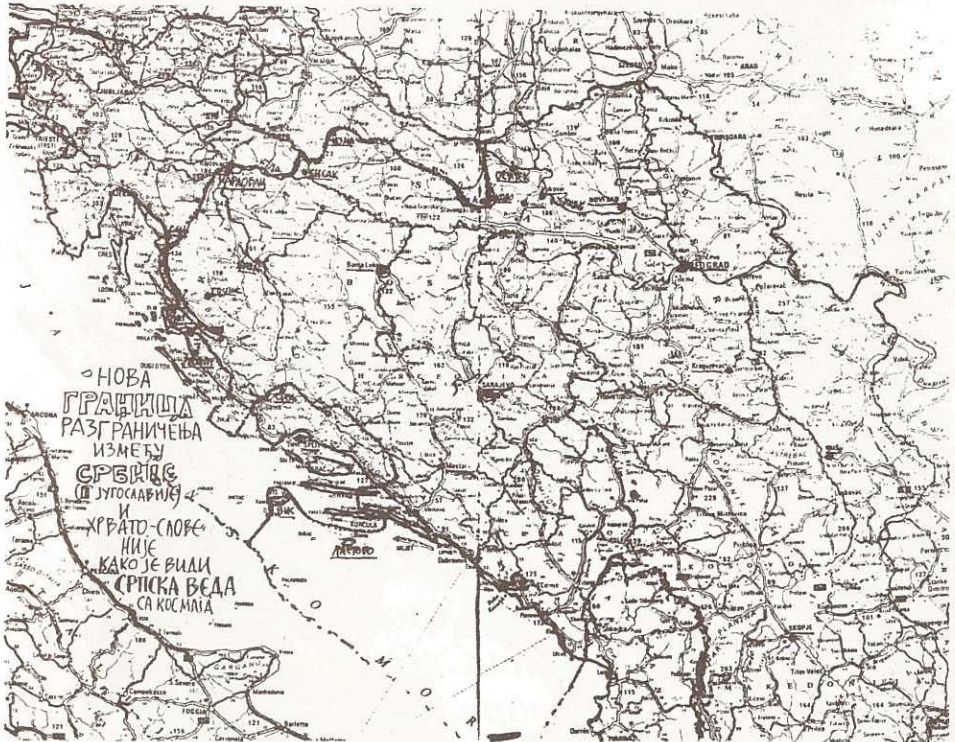
Предвиђања не би имала смисла, ако се из њих не би извлачио одређени науч, наглашава Милић од Мачве. Раде из Рогаче поручује где ће пасти највеће жртве. Бесмислено је зато срљати тамо где се ништа не може остварити или постићи. О томе ваља добро размислити.

Будућност Србије видим у њеном новом облику. Међутим, лично сматрам да је много боље да се уједине православни народи Балкана - Срби, Бугар, Румуни и Грци. Маштам о некој новој Византији, чије време можда тек долази.

Данас највећи српски видовњак: Раде од Рогаче са Милићем од Мачве

И НАЈПАМЕТНИЈИМА ПАМЕТ СТАЈЕ

У последње време, неки српски научници баве се набрајањем колико су њих Хрвати преварили Србе. У првом ад-хок збрајању исцало је четири њих. Дејалнија анализа зауставила се на броју седам. За разговоре ове врсте, као прилој, добро би дошла народна прича забележена у околини Прилеја.

„Пустих“, каже се у тој причици, „да те једанућ преваре да видиш колика си будала“.

„Затим, пусти да те и други њућ преваре да видиш колика су они будала“.

„Ако и трећи њућ пустиш да те преваре, ни теби ни њима нема лека“.

С обзиром да су Хрвати кроз историју преварили Србе, колико колико су их преварили, а ови их њућали, то већ прелази сваку моју врсту дијагносе, јер то и најпаметнијима памет стаје.

СВЕ МЕ РАНЕ МОЃА РОДА БОЛЕ

И нас овде, иако смо 20 000 километара далеко од Отаџбине боле патње и муке српског народа што се нашао ван Брозових граница Србије. Већ их је око 200 000 у избеглиштву, на милости и немилости. Уз сву беду која их је снашла, стално нејач очекује зле гласе са ратишта, коме се не назире крај.

Наша црква се попут осталих подузела да помогне колико се може: одећом, лековима и новцем. Зато ми апелујемо на сваког Србина да не изостане у овом светом делу - помагања осиротелих избеглица.

Прилоге у новцу и роби можете донети:

ПЕТКОМ ВЕЧЕ и
УТОРКОМ ОКО ПОДНЕ

КОД НОВОГ ДОМА У ГРИНЗБАРИ

НЕДЕЉОМ - КОД ЦРКВЕ У КАЛТОМУ

За скупљање су опуномоћени: о. Драгомир, А. Лукић,
В. Обрадов и Л. Јузбашић.

РАДОВИ У ДОМУ И ОКО ДОМА

ЗДРАВКО КАРАМАН НА СВОМ ПОСЛУ ФАРБАЊА ЗИДОВА

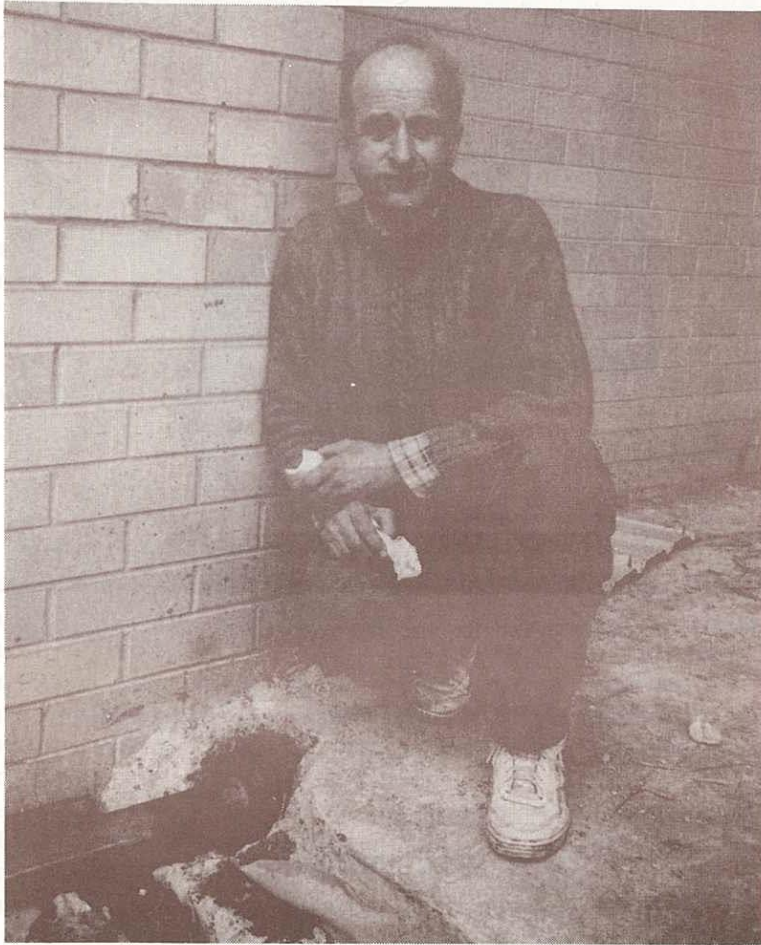

МИРКО ДМИТРОВИЋ ОБРЕЗУЈЕ ДАСКЕ НА ОРМАРУ

Тешко је наћи мајстора да ради добровољно, иако је у питању црквена имовина. Али, увек се понека српска душа нађе да привреди. Такав је био и наш Мирко Дмитровић, који је једну суботу посветио на градњи преграде на спрату у Дому.

Из нашег поштовања према његовом пожртвовању ми му објављујемо ову слику, иако знамо да њега не интересује никакво рекламирање. ХВАЛА МИРКО!

ПОШТО ЈЕ ЗАВРШИО ПОСАО, ЂОРЂЕ СЕ ЗАСЛАДИ ЈАБУКОМ

Пре но је Дом почет морала се спровести вода за пожар. Дом је давно озидан, а та цев је увек сметала. Захваљујући Ђорђу Ђурковићу, водоинсталатеру и тај је проблем решен. Помагао му је Владо Ковачевић. Опет је била проблем слична цев код нове кухиње, па је поново дошао Ђорђе и са о. Драгомиром је ослободио бетона и продужио. ХВАЛА БРАТЕ ЂОРЂЕ! УКОЛИКО ВАМ ТРЕБА "ПЛАМБЕР" ОБРАТИТЕ МУ СЕ:

ЂОРЂЕ 690 9060

Direct Steel Sales

MIDA JEREMIC

2/2 TUSCAN COURT,
THOMASTOWN, 3074

TELEPHONES:
462 1951, 462 2213
FAX 462 1961

Ми што код цркве радимо сведоци смо правих чуда. Тако се деси да се одједанред појави особа која је спремна да помогне, а на коју ниси никад рачунао, ни знао да постоји. Сличан је и наш г. Јеремић, родом из Крушевца који је задњи месец дана постао Велики добротвор Дома.

Поклонио нам је мердевине алуминиске на извлачење дугачке 8.метара у вредности од \$450. Затим платио за преварку вентилатора у кухињи \$ 600. Кад смо му казали да нам треба железно за ноге у учионици, само је упитао:"Дајте ми мере"? Следећи петак је већ све било изрезано и донешено у Дом. И тај поклон за 16. астала износи око \$500. И још је обећао да се план за капију нацрта и он ће је направити и поклонити.

РАЈКО ЂУРЧИЈА је такође постао Добротвор. Поклонио нам је за горњи спрат 15.дуплих неонских светала и послао два мајстора који су цео дан радили на томе. Његов прилог износи \$1300.

Хвала Богу који им је срца отворио и г.А.Шиповцу ради кога су се реванширали на овај начин.

УРАЂЕНО У ЗАДЊЕ ВРЕМЕ

Као што код доброг домаћина увек има око куће да се нешто ради, тако и код нашег Дома увек има шта радити и довршити. Захваљујући пожртвовању неколико људи, доста је невиђеног посла урађено.

- Средином августа Чедо Оклобџија и Милутин Костић су направили конструкцију за нову кухињу и клозете и то по врло повољној цени.

- Раде Оклобџија, Вито Обрадов и Драгољуб Гвозденовић су направили шест прозора за кухињу и клозете и тиме доста уштедели.

- Алекса Шиповац, Лазар Јузбашевић и о.Драгомир су око сале посадили нешто дрвећа једне суботе, а пре њих су пензионери:Живота Нешић, Лазо Јузбашевић, Михаило Томић и Драгић Јанковић донели и посадили домаћег дрвећа и цвећа.

- У канцеларију на спрат је проведен телефон, шта је урадио Љубо Стојановић.

- Поломљене прозоре на сали је изменио Петар Павловић, као и врата на фрижидеру.

- Љубо Наградић је ставио свукуда на спрату стајн, а о.Драгомир је политирао,а нешто и омладина.

- Постављен је тепих на спрату, око 40 метара, шта је коштало око \$3000.
 - Рајко Ћурчија је поклонио 15. дуплих неонских лампи и послао два радника да их инсталирају. Његов прилог вреди око \$ 1300.
 - Пошто је у цркви на улазу био струнуо патос, то је А. Шиповац донео даску, а Лазо Јузбашић је исту поставио.
 - Пошто је ватрогасна цев пред салом била далеко од зида, то је Ђорђе Ћурковић исту премести поред зида да буде, а Спасоје Цвикић је направио шахту, да испод чесме вода иде у канализацију.
 - Код нове кухиње је такође Ђорђе Ћурковић преместио ватрогасну цев да не смета.
 - Спасоје Цвикић је вани испод бине излио бетон и направио шахту да вода не улази под бину.
 - Милан Кнежевић је набавио добар усисивач за салу.
 - Купљен је половни вентилатор за кухињу и већ је постављен, пошто је претходно прилагођен.
 - Купљен је шанак за послуживање и сад се ради на његовом прилагођавању за наше потребе.
 - Купљен је роштиљ за кокоши.
 - Мида Јеремић је поклонио мердевине алуминијске у вредности од \$ 400
 - На спрату је направљена преграда за канцеларију, да би била изолована од пролаза. Радили су: Момчило Јеремић, Мирко Дмитровић, А. Шиповац и о. Драгом-ир.
 - Здравко Караман је два дана фарбао доњи спрат.
 - Школа на спрату је тако рећи сређена. Алекса Шиповац, о. Драгомир и Доброслав Ђорђевић су једне суботе направили ормар и офарбали га, а онда је на спрат изнесен, табла постављена и већ се настава у новој учионици одржава. Сад се праве столови да за сваким седи по двоје деце. Железо за ноге астала је поклонио и исекао Мида Јеремић, а Санко Аперлић их је заваро. Сад само треба даске исећи и приша-рафити. Имаћемо 16. астала.
 - 3. септембра су предати планови цркве на одобрење.
 - 5. септембра је почето зидање кухиње.
- ДО СЛЕДЕЋЕГ ИЗДАЊА "СВЕТОСАВНИКА" НАДАМО СЕ ДА ЋЕ КУХИЊА БИТИ ОЗИДАНА И УРЕЂЕНА СА СВИМ НАМЕШТАЈЕМ.

САЂЕЊЕ: А.Шиповац, Д.Ђорђевић, О.Драгомир и Л.Јузбашећ

А.ШИПОВАЦ ГЛАВНИ ГРАЂЕВИНАРАЦ И МАЈСТОР МОМЧИЛО

ПРИЛОЗИ ЗА ЦРКВУ 1.6. - 1.9.1991.

Душанка Хешков	55	Радмило В.Живковић	20
Александра Јакшић	10	Марија Силвашић	20
Ц.Гавриловић	15	Душан Богуновић	10
Јован и М.Пјевач	40	Радмило Б.Живковић	20
Божиновић	20	Неранџа Југовић	20
Саво Самарџић	20	Вера Ковачевић	50
М.Радосављевић	20	Ана Матић	20
за венац палих јунака	20	Зоран Радосављевић	20
Бранко Ђорђевић	50	Зора Шиповац	10
Иван Дуловић	10	Владо Ковачевић	15
Михаило Милутиновић	20	Д.и С.Гвозденовић	20
Саша Кулинчевић	100	Вангел Спасовски	10
Милан Цветковић --- 2000 чаша			

ЗА "СВЕТОСАВНИК"

Радојица Ћираковић	10	Радмило В.Живковић	10
Саво Самарџић	15	Мара и Н.Павловић	50
Владо Поповић	10	Вито Новаковић	10
Софија Духон	10	Никола Иванчевић	20
Вера Ковачевић	20	Јордан Вујић	20

ПРИЛОЗИ ЗА СЛАВУ КСС

Коло српских сестара "Огњена Марија" из Калтона прославило је и ове године своју славу у новоме дому у Гринзбари 4.августа 1991 године. Народ се у приличном броју одазвао и даривао Сестре. Нарочито се показала домаћица Славе сестра Нада Докмановић, која је поклонила троје прасади, три флаше вискија, испекла доста колача и приложила 500 долара, на чему јој Сестре искрено благодаре.

Следи листа осталих приложника са славе.

ЦШО Френкстон	100	Миле Милитиновић	10
фамилија О.Поповић	10	Драган Бошњак	10
фамилија Миленковић	20	Фамилија Оклобџија	25
ЦШО Водонга	50	Милан Позмуновић	40
КСС Водонга	50	Кеска	20
фамилија Ашковић	40	Радмила Милекић	60
фамилија Терзић	30	Милица Миоковић	20
КСС Ст.Албанс	50	Јован и М.Пјевац	20
Цвита Гавриловић	50	Милан и Вера Кљајић	50
КСС Френкстон	50	Хранислав Анђелковић	20
Марија Миленковић	20	Миодраг Станојевић	45
Српска Н.Одбрана	50	Живадин Петровић	20
Владо Бошњак	20	Илија Чубрило	20
Српски четници "Р.Г.:"	50	Саво Чубрило	20
Цвијо Ђукић	20	Чедо Оклобџија	20
Слобо и музика	40	Милош Петровић	20
Удружење бораца "Д.М."	30	Степа Степановић	20
Мара и Н.Павловић	50	Неђо Маџаревић	40
фамилија Триван	10	Милан Цимбаљевић	30
С.Н.Обнова/Час "Обилић"	50	Милан Илић	30
Златко Андрејић	50	Драгољуб Рајић	20
Милан и М.Кнежевић	20	Ратко Брдица	15
Бане Станојевић	20	Реља Плавшек	10
Павле Јевтовић	20	Данка Ђорић	10
Софија Духон	20	Радмила Стојановић	20
Б.Силвашић	50	Славко Тркуља	40
Милош Видачић	20	Властимир Богдановић	20
Славко Јовановић	20	Бранко Ђорђевић	50
Милош Јово	20	Власта Михаиловић	50
Никола и К.Граховац	20	Ранко Мајчиовић	20
Алега	10	Милорад Симић	10
Милорад Шушањ	20	Душан Симић	20
Иван Цвијетић	30	Момир Кујовић	30
Неђо Шиповац	20	Спасоје Цвикић	30
Јово Бараћ	30	Серафин Грујић,фамил	50
Војо Драгићевић	20	Јованка (Водонга)	10
Вито Новаковић	20	Тома Савић	20
Драгомир Пешић	30	Јован Јазић	20
Никола Иванчевић	50	Раде Чулић	40
Ђорђе Јованчевић	50	Драган Илибашић	20
Раде Вигњевић	50	Марија Вујић	20
Вера Станковић	10	Анђа Ракић	20
Бошко Ђорђевић	20	Радојка Марјановић	20
Драгомир Ђорђевић	10	Смиља Марјановић	20

фамилија Поповић	20	Раде Јоветић	20
фамилија Докмановић	500	Драган Пешић	20
фамилија Стакић	30	Душан Богуновић	10
ЦШО Ст.Албанс	50	Радмила Цвијетић	10
фамилија М.Ковачевић	50	Ристић	10
ЦШО Ђилонг	50	Војислав Милошевић	20
КСС Ђилонг	50	Добријевић	20
фамилија Купрешанин	10	Гајић	10
Драгољуб/С.Гвозденовић	20	Козомара	20
Бранко и Анка Пјевач	20	Витомир Обрадов	20
Марко и Н.Бањанин	50	Петар Крчевинац	20
Ковачевић	20	Вангел Спасовски	20
Аца Лукић	10	Душан Косановић	5
Поповић	20	Бранко и Н.Бугарски	20
Милан и Стана Ђукић	20	Лазар Јузбашић	20
Саша Кулинчевић	20	Радмила Живковић	20
Александра Јакшић	20	Живота и И.Нешић	20
Буна, Марија, Сава	10	Жика и Љубо Наградић	30
Мићо Кулинчевић	20	Ратко Вујовић	20
Милица Кешељ	10	Радивоје Гордић	20
Миле Митровић	20	Данко и Грета Ћосић	50
фамилија Рупар	40	Петар Лалић	10
Мирко Ковачевић	10	Качаревић ?	20
Вида Лазаревић	20	Милић Булатовић	20
Богдан и Ј.Роквић	20	Вукоје Ратковић	20
Богољуб Петрић	50	Живомир Николић	20
Симона и Миладин Петрић	40	Дмитар Вранешевић	50
Мирко Петрић	20	Коста Наградић	50
Ратко Петрић	50	Андрија Тоскић	10
Марко Грмуша	20	Милка Пауновић	20

ПРИЛОЗИ ЗА КУПОВИНУ САРМЕ ПРЕД СЛАВУ КСС

Софија Духон	10	Александра Јакшић	10
Стефанија Гвозденовић	20	Милан Цимбаљевић	10
Љубица Чубрило	20	Вито Новаковић	2
Младен Стакић	20	Душанка Хешков	10
Момчило Карановић	10	Розина Петровић	5
Раде Јоветић	10	Бата-Лазић	10

ДОМАЋИЦА СЛАВЕ
СЛЕДЕЋЕ ГОДИНЕ: сестра Мица Рајић

1. **Рождество Пресвете Богородице.** Света Дева Марија роди се од старих родитеља својих, Јоакима и Ане. Отац јој беше из племена Давидова, а матер од рода Аронова. И тако она беше по оцу од рода царска, а по мајци од рода архијерејска, и тиме већ предображаваше Онога, који ће се из ње родити, као Цара и Првосвештеника. Њени родитељи беху већ остарели, а немаху деце. И зато беху постидни пред људима и скрушени пред Богом. И у скрушености својој мољаху се Богу с плачем, да обрадује старост њихову даровањем једнога чеда, као што је некад обрадовао старца Аврама и старицу Сару даровавши им сина Исака. И Бог свемогући и свевидећи обрадова их радошћу, која је превазилазила далеко сва њихова очекивања и све најлепше снове. Јер им дарова не само ћерку но и Богомајку; озари их не само радошћу временом него и вечном. Даде им Бог само једну ћерку, која им доцније роди само једног унука, — али какву ћерку и каквог унука! Благодатна Марија, благословена међу женама, храм Духа Светога, олтар Бога Живога, трапеза хлеба небеснога, кивот светиње Божје, дрво најслађега плода, слава рода људског, похвала рода женског, источник девства и чистоте — то беше Богом дарована ћерка Јоакима и Ане.

1. **Крстовдан.** Овога дана празнују се два догађаја у вези са часним Крстом Христовим: прво проналазак часног Крста на Голготи, и друго повратак часног Крста из Персије опет у Јерусалим. Обилазећи Свету Земљу св. царица Јелена намисли да потражи часни Крст Христов. Неки старац Јеврејин, по имену Јуда, једини знаде место где се Крст налазише, па присиљен од царице изјави, да је Крст закопан под храмом Венериним, кога подиже на Голготи цар Адријан. Царица нареди, те порушише тај идолски храм, па копајући у дубину нађоше три крста. Док царица беше у недоумици, како да распозна Крст Христов, пролажаше мимо тога места пратња са мртвацем. Тада патријарх Макарије рече, да међу на мртваца редом један по један крст. Када метнуше први и други крст, мртавац лежаше непромењено. А када ставише на њ трећи крст, мртавац оживе. По томе познаше, да је то часни и животворни Крст Христов. Метнуше га по том и на једну болесну жену, и жена оздрави. Тада патријарх уздиже крст, да га сав народ види, а народ са сузама певаше: Господе помилуј! Царица Јелена направи ковчег од сребра и положи у њ часни Крст. Доцније цар Хозрој освојивши Јерусалим, одведе многи народ у ропство и однесе Крст Господњи у Персију. У Персији Крст је лежао 14 година. 628 год. цар грчки Ираклије победи Хозроја и са славом поврати Крст у Јерусалим. Ушавши у град цар Ираклије ношаше Крст на својим леђима. Но на једанпут стаде цар и не могаше ни корака крочити. Патријарх Захарија виде ангела, који спречаваше цару да у раскошном царском одељу иде под Крстом и то по оном путу по коме је Господ, бос и понижен, ходио. То виђење објави патријарх цару. Тада се цар свуче, па у бедној одећи и босоног узе Крст, изнесе га на Голготу, и положи у храм Васкрсења, на радост и утеху целог хришћанског света.

SVETOSAVNIK

SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

ВОЗДВИЖЕЊЕ ЧАСНОГ КРЕСТА
КРЕСТОВДАН